

دفتر ریاست جمهوری جمهوری اسلامی افغانستان

دفتر رئیس جمهور

متن سخنرانی جلالتمآب حامد کرزی، رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در کنفرانس بین
شهر بن، آلمان - المللی افغانستان

تاریخ نشر: Dec 05, 2011

14 قوس، 1390

بسم الله الرحمن الرحيم

جلالتمآب خانم انگلا مرکل، صدراعظم آلمان

جلالمتآب آقآی بانکی موون، سرمنشی سازمان ملل،

وزرای محترم خارجه و هیات عالیقدر،

خانمها و آقایان!

جای بسا افتخار است که یکجا با شما خانم صدر عظم، اشتراک کننده گان محترم در کنفرانس بین المللی بن را خوش آمدید گویم. ده سال پیش در همین شهر بود که افغانستان سفر تاریخی خود برای بیرون آمدن از تاریکی، ظلمت و انزوا بسوی یک آینده مملو از امید و تعهد را آغاز کرد. تمامی شما در این سفر با ما همراه بوده اید. بنابراین، این امتیاز بزرگیست که یکجا با شما از دهمین سالگرد این تعهد و تلاش مشترک تجلیل میکنیم.

از دوستی دیرینه و روابط کهن با آلمان می بالیم و از همبستگی و تعهد این کشور در یک دهه گذشته ممنون هستیم. همچنان میخواهیم از مردم و حکومت آلمان بخاطر میزبانی صمیمانه ایشان از ما ابراز سپاس و تشکر کنم.

خانمها و آقایان!

ده سال قبل در همین روز، افغانستان صفحه جدیدی را در روابط اش با جهانیان گشود. پس از آن، افغانستان به بستر همکاری های جهانی برای تحقق اهداف مشترک مبدل شد. ما یکجا با هم با قیمت خون و سرمایه، جنگ با تروریزم را تعقیب کرده و گام های بلندی را برای بازسازی و تامین ثبات پس از چندین دهه جنگ و ناآرامی در افغانستان برداشتیم. امروز در بن، تاریخ بار دیگر در حالی شکل میگیرد که یک افغانستان دیموکراتیک و دارای حاکمیت یکجا با جامعه جهانی برای تعمیق و گسترش همکاری های سازنده در جهت تامین امنیت و همیاری منطوقوی و فراتر از آن گردهم میآید.

برای افغانستان، یک دهه گذشته فرصت ها، ترقی و آسایش در زندگی مردم را به اندازه مساعد ساخت که در تاریخ کشور ما پیشینه ندارد. ما پروسه سیاسی فراگیری را به میان آوردیم و وحدت را در میان افغانها ایجاد کرده و زمینه را طوری مساعد ساختیم تا افغانستان بار دیگر خانه مشترک تمامی افغانها گردد؛ ما ادارات از هم پاشیده ملی و محلی را دوباره احیا کرده و بنیاد یک نظام کثرت گرا و دیموکراتیک را گذاشتیم.

حقوق اساسی و آزادی های شهروندی بشمول حق آزادی بیان، حق تجمع و مشارکت سیاسی در قانون اساسی افغانستان تضمین شده است.

نهاد های امنیتی افغانستان که ویرانی آنها در سال های 1990 ضربه ناامید کننده را به حاکمیت افغانستان وارد کرد امروز دوباره احیا شده است. زنان افغان که در جریان حاکمیت طالبان در انزوای کامل بسر می بردند امروز جایگاه برحق شان را در جامعه

افغانی بازیافته اند و اکنون 20 فیصد ادارات ملکی، 27 فیصد پارلمان و 39 فیصد دانش آموزان در مکاتب و پوهنتون ها را تشکیل میدهند.

در عین حال، حاکمیت قانون آرام آرام تحکیم یافته و ارائه خدمات عامه بهبود یافته است. پوشش خدمات اساسی صحتی از 9 فیصد به بیش از 60 فیصد جمعیت افغانستان افزایش یافته؛ ثبت نام در مکاتب از کمتر از یک میلیون به 8.4 میلیون شاگرد رسیده است؛ در ده سال گذشته، جاده های زیادی را که در تاریخ کشور بی نظیر بوده است احداث کرده ایم. در حالیکه در 2001 تیلیفون همراه وجود نداشت، امروز 60 فیصد افغانها تیلیفون دارند. مطبوعات رشد چشمگیری داشته است. امروز 50 شبکه تلویزیونی نشرات دارند؛ 150 ستیشن رادیو و بیش از 800 نشریه و گاهنامه در کشور فعالیت دارند. هزار ها تصدی سرمایه گذاری کوچک ایجاد شده است و تعداد زیادی از افغانها امروز بیش از هر زمان دیگر در سکتور خصوصی اشتغال دارند. بطور خلاصه، از یک حالت رقت بار ده سال قبل، اقتصاد ما رشد چشمگیری را تجربه کرده و میزان عواید ناخالص ملی ما تقریباً سه برابر افزایش یافته است.

اما، باوجود همه، باید گفت که داشتن یک افغانستان با ثبات، خودکفا و دیموکراتیک که هدف مشترک همه ماست هنوز تحقق نیافته است. در واقع، چالش های کنونی به حدی گسترده و جدی اند که میتواند سمت پیشرفت را منحرف ساخته و دست آورد ها را به عقب برگرداند. فقر و عقب ماندگی هنوز از چالش های عمده محسوب میشوند. دیموکراسی جوان ما شکننده است و مردم افغانستان هنوز به آرزوی شان برای داشتن نهاد های ملی نیرومند، موثر و پاسخگو نرسیده اند.

کمبود مزمن سرمایه گذاری، موجودیت ساختار های موازی و ترویج فساد و فرهنگ معافیت باعث تضعیف انکشاف نهاد ها از لحاظ نیرومندی و اعتبار شده است.

بزرگترین چالش ما که همه میدانید ناشی از ناامنی بوده که باعث از دست رفتن زندگی یک تعداد زیادی از مردم ما شده و مانع پیشرفت ما در ساحات بازسازی، اصلاحات، انکشاف و توسعه شده است. القاعده و سایر سازمان های تروریستی بدون شک شدیداً تضعیف شده است. اما ابعاد وسیع منطوقی تهدید تروریزم به فراموشی سپرده شده و مشکل پناه گاهای تروریستان در خارج از افغانستان همچنان ادامه دارد.

در نتیجه، تروریستان به جنگ خونخوار شان علیه صلح و آرامش ادامه میدهند. در حالیکه این مشکل هنوز وجود دارد، این حقیقت ثبات افغانستان و امنیت دوامدار منطقه و تمامی جهان را به خطر جدی مواجه ساخته است.

خانمها و آقایان!

ما در افغانستان راهی را که انتخاب کرده ایم ادامه خواهیم داد و برای فایق آمدن به چالش های که فراروی ماست همچنان متعهد باقی خواهیم ماند.

خانمها و آقایان!

اجازه دهید دیدگاه خود را برای آینده افغانستان با شما شریک سازم و گام های را که برای تحقق این دیدگاه در نظر داریم خدمت شما تشریح دهم. ما افغانها آرزو و اشتیاق زندگی در یک کشور صلح آمیز را در سر می پرورانیم، کشوری که در آن باعزت، خوشحال و مرفه در فضای اتحاد و اتفاق بتوانیم زندگی کنیم.

ما می‌خواهیم افغانستان را به یک کشور باثبات، دیموکراتیک و مرفه مبدل بسازیم، کشوری که خانه امن و صلح آمیز برای تمامی افغانها بوده و روابط دوستانه و پربار با همسایه های دور و نزدیک و با دیگران داشته باشد. ما قاطعانه تلاش می‌کنیم تا افغانستان بار دیگر به دست کسانی نیافتد که این کشور را به منبع تهدید و آسیب برای دیگران استفاده کنند. ما می‌خواهیم کشور ما یک سرمایه واقعی برای امنیت و صلح در منطقه باشد.

این دیدگاه تمام افغانهاست، دیدگاهیست که اهداف ما را تشکیل داده و تلاش های خستگی ناپذیر ما را برای یک آینده بهتر و باامن تحرک می بخشد. برای تحقق این دیدگاه، ما دست آوردهای ده سال گذشته را تحکیم بخشیده و به تلاش های خود با تعهد و اراده قاطع ادامه می‌دهیم. سعی ما در راستای مبارزه با فساد به شکل موثر ادامه داشته و اصلاحات گسترده تر در نهاد های دولتی را به هدف بلند بردن کفایت، شفافیت و پاسخگوئی تطبیق خواهیم کرد. ما حاکمیت قانون را تنفیذ کرده و اصلاحات در سکتور عدلی و قضائی را ادامه خواهیم داد. به ویژه، طوری که من در لویه جرگه عنعنوی به مردم افغانستان وعده سپردم، ما اصلاح اداره خدمات ملکی افغانستان را محور کار خود قرار داده تا این اداره غیرسیاسی و مصئون بوده و توانمندی خدمت به مردم افغانستان را داشته باشد. ما پروسه انتخابات را اصلاح کرده آنرا افغانی خواهیم ساخت تا به این ترتیب انتخابات آینده در این کشور شفاف، آزاد و در برابر هرگونه تقلب و مداخلات مصئون بماند.

هفته گذشته، دومین مرحله انتقال مسؤولیت های امنیتی را که از ولایت پروان آغاز گردید، اعلام نمودم. آرزو دارم، بتوانیم مرحله دوم را تا اخیر ماه فبروری سال 2012 که

طی آن نیرو های ملی امنیتی افغان مسؤولیت تامین امنیت تقریباً پنجاه درصد جمعیت افغانستان را بدوش خواهند داشت، به اتمام برسانیم. روند انتقال مسؤولیت ها تنها بعد امنیتی نه ، بلکه لازمهء برای پاسخ به آرزوی افغان ها برای رسیدن به خودکفائی نیز می باشد.

بنابراین ، امروز تاکید می نمایم که ما کاملاً مصمم هستیم تا پروسه انتقال مسؤولیت های امنیتی را طبق برنامه الی ختم سال 2014 میلادی تکمیل نماییم. در عین زمان، از جامعه جهانی به خصوص متحدین ما در سازمان ناتو خواهانیم تا آموزش و تجهیز نیرو های امنیتی افغان را به منظور ارتقای ظرفیت آنان ادامه و آنرا توسعه بیشتر بخشد تا نیرو های ما توانائی دفاع از حاکمیت و حفاظت از شهروندان شان را داشته باشند.

همچنان، ما به تلاش های صلح و مصالحه به مثابه مطمئن ترین راه برای تامین صلح پایدار در افغانستان ادامه خواهیم داد. با تأسف، ترور تأثیر بار پروفیسور ربانی ، رییس جمهور اسبق و رئیس شورای عالی صلح در ماه سپتامبر، تلاش های ما برای صلح را با مانع جدی مواجه ساخت.

اخیراً، در مورد آینده پروسه صلح با نماینده گان ملت افغانستان در لویه جرگه عنعنوی مشوره نمودم ، و با خرسندی تمام دریافتم که مردم افغانستان خواهان تداوم تلاش های صلح ، بشمول همکاری دوجانبه با جمهوری اسلامی پاکستان هستند. اصول ما برای پیشبرد پروسه صلح و مذاکرات همچنان پا برجا و غیر قابل تغییر باقی است. پروسه سیاسی همچنان فراگیر و همه شمول خواهد بود و آنده از طالبان و جنگجویانیکه از خشونت دست کشیده، روابط شان با تروریزم بین المللی را قطع نموده، قانون اساسی افغانستان را بپذیرند و به زنده گی صلح آمیز برگردند، میتوانند به این پروسه بپیوندند.

میخواهم یکبار دیگر با تاکید آرزوی مردم افغانستان را برای تداوم رهنمود و حمایت اعلیحضرت خادم الحرمين الشريفین پادشاه عربستان سعودی از تلاش های صلح افغان ها ابراز نمائیم.

خام ها و آقایان،

در حالیکه ما به دورنمای دهه تحول بعد از سال 2014 می بینیم، افغانستان به حمایت دوامدار مالی جامعه جهانی برای تحکیم دست آورد های ده سال گذشته و برای تامین امنیت فراگیر و اقتصاد پایدار کشور همچنان نیازمند است. برای اینکه روند انتقال امنیت و پیشرفت های اقتصادی افغانستان برگشت ناپذیر باشد، مردم افغانستان توقع دارند تا این کنفرانس بر تعهدات روشنی به این هدف تاکید نماید.

در چند ماه آینده، ما باید با متحدین بین المللی خویش در رابطه به توسعه اقتصادی آینده افغانستان به مباحثات جدی پردازیم. میخواهم از تصمیم حکومت جاپان، دوست و حامی دوامدار افغانستان به خاطر میزبانی از کنفرانسی که در مورد برنامه های اقتصادی افغانستان قرار است در سال آینده در توکیو برگزار نماید، اظهار سپاس کنم.

مطابق به روند موسوم به پروسه کابل، ستراتیژی بین المللی برای ارائه کمک ها باید از هدف ابتدائی آن که تامین ثبات است به انکشاف درازمدت با تمرکز به موثریت کمک ها منحیث اولولیت کاری، تغییر کند.

تطبیق پروژه های بزرگ زیربنایی، ایجاد فرصت های اشتغال و انکشاف سکتور های تولیدی افغانستان به ویژه زراعت، انرژی و معادن در اولویت کاری ما قرار دارد. کشور ما سرشار از منابع غنی زیرزمینی به ارزش هزاران میلیارد دالر است و ما تمامی تلاش های ممکنه را برای استخراج و بهره برداری از این منابع به نفع رشد و رفاه متداوم افغانستان انجام میدهیم.

مسلماً، آینده افغانستان بلاخره به تحقق همگرایی اقتصادی منطقه که افغانستان مرکز آن به شمار می رود، بستگی دارد. موقعیت خوب افغانستان نقش کلیدی را منحصبت پل ارتباطی برای ترانزیت، تجارت و پیوند کشور ها ایفا میکند. یک افغانستان با ثبات، با امن و مترقی نه تنها آرزوی برحق افغان ها و دوستان بین المللی ماست، بلکه نیاز مبرم برای تامین امنیت و همگرایی ارزشمند اقتصادی منطقه نیز محسوب میگردد. افغانستان آماده است تا کشور های منطقه را در فضای دوستی، همبستگی و همکاری مشترک باهم یکجا نماید.

یک ماه قبل در شهر استانبول، در کنفرانسی به رهبری دوست ما جمهوری ترکیه، دوازده کشور همسایه نزدیک و دور افغانستان دور هم جمع شدند تا روی چالش های منطقوی که در برابر همکاری و نیاز به اعتماد سازی مانع شده است، به بحث بپردازند. امیدوارم که پروسه استنبول باعث تحرک بیشتر همکاری های منطقوی تا تدویر کنفرانس وزرای خارجه در جون سال 2012 در کابل گردد.

خانم ها، آقایان، و دوستان معزز!

بیشتر ما و شما قبلاً نیز در جلسات مشابهی راجع به افغانستان باهم دیدار های داشته ایم، اما این بار در کنفرانس متفاوتی حضور داریم. نشست امروز، ثمر تلاش ها و مبارزات مشترک و قربانی های است که در یک دهه گذشته متحمل شده ایم. امروز ما در حالی در شهر بُن به دور هم جمع می شویم که از ده سال همکاری میان افغانستان و جامعه جهانی، از دست آوردهای چشمگیر که مشترکاً داشته ایم و تفاوتی را که این دست آورد ها در زندگی مردم افغانستان رونما کرده اند، تجلیل میکنیم. ما افغان ها از جامعه جهانی سپاسگذار هستیم، از همه ی شما که دور این میز گرد هم آمده اید و برای کمک ها و قربانی های که شما یکجا با مردم افغانستان متقبل شده اید، تشکر میکنم.

در عین حال که سفر افغانستان هنوز ادامه دارد، مردم ما از دوستان و متحدین خود میخواهد تا به دیدگاه یک افغانستان صلح آمیز، مرفه و دموکراتیک متعهد بمانند و برای تحقق این دیدگاه آنها را همراهی کنند. ماه گذشته در شهر کابل، بیش از 2200 تن از نماینده های مردم افغانستان اعم از زنان و مردان از سراسر افغانستان در لویه جرگه عنعنوی اشتراک کردند و با یک صدا و وحدت نظر خواهان تداوم روابط افغانستان با جامعه بین المللی شدند.

لویه جرگه تلاش های مان برای داشتن همکاری های درازمدت ستراتیژیک با جامعه جهانی را جداً تأیید کرده و شرایطی را برای عقد چنین همکاری ها وضع نمودند. هدف از این همکاری ها همانا کمک به تامین امنیت و ثبات و نیز توسعه اقتصادی آینده افغانستان می باشد. در این خصوص، از تصمیم اتحادیه اروپا برای آغاز مذاکرات درمورد همکاری های درازمدت با افغانستان استقبال میکنیم. ما به این باور هستیم که چنین همکاری ها نه تنها برای افغانستان، بلکه برای تمامی منطقه منفعت بار خواهد بود و به هیچ صورت تهدیدی را متوجه همسایه ها و یا کشور های دیگر نخواهد ساخت.

خانمها و آقایان!

مسئولیت آینده افغانستان به دوش افغانهاست و ما افغان ها در ادای این مسئولیت تعلل ننموده و اراده ما تغییر نخواهد کرد. اما، همبستگی، تعهد و حمایت دوامدار شما به خصوص در دوره ده ساله از 2014 الی 2024 حیاتی خواهد بود، تا یکجا با شما بتوانیم دستاورد های مان را تحکیم بخشیده و به رفع چالش های موجود بپردازیم. مردم افغانستان نمی خواهند حتی یک روز بیش از نیاز، دیگر بار دوش جامعه جهانی باشند. ولی، برای رسیدن به پیروزی و پیشرفت برگشت ناپذیر، به حمایت متداوم شما حداقل برای یک دهه دیگر نیاز خواهیم داشت.

اظهار سپاس!